

Είναι πολύ δύσκολο να καταφέρει κανείς να διαχειριστεί τον πόνο. Να τον δαμάσει, να τον ξεπεράσει, να τον εξαφανίσει...

Η συνέντευξη της κας Ευσεβίας Μπουρτζάνη που δημοσιεύθηκε αυτές τις μέρες είναι συγκλονιστική! *"Γνίγομαι. Συνθλίβομαι. Σκέφτομαι τις μαύρες μέρες που έζησα. Το παιδί μου το κουβαλάω μέσα μου. Στην ψυχή μου. Πώς να απαλύνει ο πόνος; Δεν έχω να χάσω τίποτα πια. Μου τα πήραν όλα! Δεν υπάρχουν λόγια παρηγοριάς σε μια μάνα που έχει χάσει το παιδί της. Σας δίνω το λόγο μου, δεν υπάρχει λύτρωση!..."*

Απελπισμένη κραυγή μιας μάνας που έχει χάσει το παιδί της... Κάθε της λέξη, καρφί που ματώνει την καρδιά της. Ο πόνος είναι δυνατός και την κυριεύει. Οι σκέψεις την πνίγουν... Το πρόσφατο περιστατικό με τον Άλεξ την γύρισε πέντε χρόνια πίσω όταν ο γιος της χάθηκε με παρόμοιο τρόπο. Η οργή βγήκε για άλλη μια φορά στην επιφάνεια καθώς έζησε και πάλι το δικό της δράμα. Ένα κουβάρι συναισθημάτων που ξετυλίγονται καθημερινά και ξεσκίζουν τα σωθικά...

Έλαβα όμως και μια άλλη είδηση στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση με τίτλο *"η αλήθεια δεν είναι ποτέ μονοδιάστατη"*. Αναφερόταν στον 24χρονο αστυνομικό που έσβησε πριν λίγες μέρες όταν είχε δεχθεί επίθεση από κουκουλοφόρους σε συναυλία στο Ελληνικό το καλοκαίρι του 2007. Όλο αυτό το διάστημα ήταν ουσιαστικά ζωντανός-νεκρός. Η είδηση καταλήγει με την παρακάτω πικρία: *"Γι' αυτό το γεγονός κανένας δημοσιογράφος, κανένας ψευδοδημοκράτης μπλόγκερ, δε θα αναρτήσει έστω και μια γραμμή.*

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

πληγή που αιμορραγεί όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Για μια μάνα, το παιδί της είναι ο θησαυρός της! Είναι η ίδια της η ζωή! Είτε αυτό το παιδί είναι υπόδειγμα, είτε έχει πάρει το 'στραβό' δρόμο, είτε είναι ναρκομανής, είτε αναρχικός, είτε αστυνομικός, είτε... είτε... είτε!" Δεν παύει να είναι το σπλάχνο της που ήρθε η ώρα να το αντικρύσει άψυχο πάνω σε ένα φορείο... Δεν αλλάζει η φρίκη όταν ο άγγελος θανάτου την ενημερώνει για το ...αμετάκλητο! Γιατί ο θάνατος -δυστυχώς- έχει αυτή την ιδιαιτερότητα. Είναι αμετάκλητος!

Πώς να παρηγορήσεις μια μάνα που χάνει το μονακριβό της... Δεν υπάρχουν λόγια, δεν υπάρχει καμία μαγική συνταγή να απαλύνεις τον πόνο, να

Μπροστά στο θάνατο, όλοι λυγίζουμε, αισθανόμαστε ανίσχυροι, άχρηστοι έστω και να παρηγορήσουμε το διπλανό μας. Δεν υπάρχουν λόγια, αφού έτσι κι αλλιώς δεν υπάρχει δρόμος επιστροφής!

Τί μπορεί αλήθεια να πεις κανείς σε μια μάνα που έχει χάσει το παιδί της; Πώς μπορεί κανείς να αναπληρώσει το κενό μέσα στην καρδιά της; Ποιά λόγια μπορούν να απαλύνουν τον πόνο, την οργή, το σπαραγμό;

Με το χέρι στην καρδιά και με απόλυτη βεβαιότητα σας διαβεβαιώ τίποτα! Παρακολουθώ ένα πολύ αγαπημένο δικό μου πρόσωπο να βασανίζεται εδώ και 17 χρόνια και δεν έχει περάσει μέρα που να μην πονά. Επιτρέψτε μου να διαφωνήσω με ορισμένες από τις δηλώσεις της κας Ευσεβίας *"τον Ηρακλή μου δεν τον έχασα σε ατύχημα ή από αρρώστια για να πω ότι ήταν θέλημα Θεού"*. Είναι δυνατόν κα Ευσεβία οποιαδήποτε μάνα να παραδεχτεί ότι ο χαμός ενός παιδιού είναι θέλημα Θεού; Ή μήπως πονά λιγότερο μια μάνα που χάνει το παιδί της από α-

Κάποιοι θάνατοι, πονάνε το ίδιο...

Κάποιοι θάνατοι δεν πουλάνε το ίδιο, αλλά ...μαντέψτε, πονάνε το ίδιο".

Θα σταθώ στις τρεις τελευταίες λέξεις. *"Πονάνε το ίδιο"*. Τρεις λέξεις που κρύβουν μια μεγάλη πραγματικότητα. Την αλήθεια πίσω από κάθε ανθρώπινη απώλεια...

Το πρόσωπο που υποφέρει περισσότερο, ανεξάρτητα από τις συνθήκες του θανάτου είναι η μάνα. Ο πόνος μιας μάνας που χάνει το παιδί της είναι ανεξέλεγκτος, αφόρητος, ανοιχτή

τον διώξεις, να τον θάψεις! Είναι σαν να θάβεις την ίδια σου την καρδιά, αφού το παιδί σου είναι μέρος της ίδιας σου της ζωής... Ο θάνατος τερματίζει μια ζωή, όχι όμως μια σχέση. Και η σχέση μάνα-παιδιού είναι πολύ ισχυρή!

Ο Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι έχει γράψει: *"Κανένας πόνος της ζωής δεν είναι τόσο βαθύς που να μπορεί να συγκριθεί με το θάνατο, αυτό τον αιώνιο ανταγωνιστή της"*.

τύχημα;

Αλήθεια, έχει αναρωτηθεί κανείς τί θόρυβο κάνουν τα όνειρα μιας ζωής όταν γίνονται κομμάτια;

Αντί ανέκδοτο, επιτρέψτε μου να αφιερώσω τα παρακάτω λόγια σε όλες τις μάνες του κόσμου που ζουν το δικό τους εφιάλητη.

*Πώς είναι Θεέ μου δυνατό
Ζητώ να μ'απαντήσεις
Τόσες ελπίδες και όνειρα
Στό χώμα να τα κλείσεις.*

Ομογενής κέρδισε τον διαγωνισμό 2GB για δεύτερη συνεχή χρονιά

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά κέρδισε τον διαγωνισμό των 2GB Christmas Lights ο διευθυντής του υποκαταστήματος της Τράπεζας Κύπρου στο Hurstville κ. Έρικ Γιασσέλ. Ο κ. Έρικ στόλισε το σπίτι του που βρίσκεται στο Kogarah στην οδό Madrers, αριθμ. 36 με 60,000 φώτα. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι δωρεές συγκεντρώνονται για το St George Hospital Cancer Research.

Η Νομαρχιακή Διοικούσα Επιτροπή NNO

PO Box 756 Marrickville NSW 1475

Ο πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο εύχονται στα μέλη και σε όλη την ελληνική παροικία
Καλή Χρονιά
με υγεία, χαρά και προκοπή.

14509

SYDNEY CLUTCH & BRAKE

DISC PADS * BONDED BRAKE SHOES * CLUTCHES * POWER BRAKE BOOSTERS * DISC & BRAKE DRUM MACHINING * CYLINDER HEAD RECONDITIONING

Ο Ιδιοκτήτης JIM TANIS και η οικογένειά του
Εύχονται στην αξιότιμη πελατεία τους
Καλές Γιορτές και Ευτυχές το Νέο Έτος

OPEN
6 DAYS

11624

EPSOM ROAD & DUNNING AVE, WATERLOO,
PH: 9662 6770, 9663 2556, 9663 4263 FAX: 9663 3010